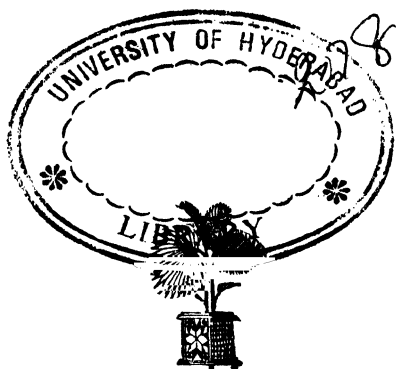

ఖండకృతి

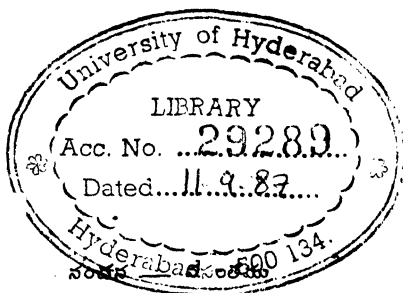
శ్రీ జాస్తి వేంకట నరసయ్య

చిలకలూరిపేట

గుంటూరు జిల్లా

సర్వ సామ్యములు గ్రంథకర్తవి
ప్రథమ ముద్రణము 1952

. విజయ దశమి .
గాంధీ జయంతి

శం 0-8-0

. భారతీ . ప్రెస్ . తెనాలి .

విషయ సూచిక

	పుట		పుట
ప్రార్థన ...	5	గురువు ...	22
పుస్తకము ...	6	ఆంధ్రమాత ...	23
కవి ...	7	రాష్ట్రము ...	24
చిత్రకారుడు ...	9	కర్తవ్యము ...	25
జనకుడు ...	10	కన్నీరు ...	26
స్వాగతము ...	11	వయోజనవిద్య ...	27
పుష్పవాంఛ ...	12	గ్రంథాలయోద్యమము ...	28
భారత సృష్టి ...	13	కవిసమ్మేళనము ...	30
పాదపము ...	15	గాంధీమహాత్ముడు ...	30
చిలుక ...	15	బోసువీరుడు ...	31
శ్రీకృష్ణాష్టమి ...	16	అది-ఇది ...	31
భూతదయ ...	17	ఆకాంక్ష ...	34
తెలుగుబిడ్డ ...	18	ఆంధ్రప్రభ ...	35
ఆసియా ...	19	సేవ ...	36
సమత ...	20	భారతనారి ...	37
సాతకాల ...	21	మాతృభూమి ...	38

ఖండకృతి

ప్రార్థన

వాణీ! మంగళ పుస్తక
పాణీ! నినుఁ గొల్చి కవనపథమున నడుతున్
వీణాశాలిని! మ్రొక్కుదు
రాశింపగఁజేయుమమ్మ రమణీయ కళన్.

వేటూరి ప్రభాకరునిన్
తేటతెనుఁగు బాస మిసిమిఁ దెలిపినవానిన్
మాటికి మదిలో నెంచుచు
గాట మృగు బత్తినతులు కాన్కగ నిడుదున్.

సత్యము శాంతియు దాంతియు
నత్యంత ముదమ్ము ప్రేమ యమలఁగుణంబుల్
నిత్యము ననుగ్రహించుచు
స్తుత్యముగా భారతాంబ! చూడుము నన్నున్.

పుస్తకము

సరసమంజుల కథా సల్లాపములతోడ
 నొకమాటు చిత్తమ్ము నూపు దీవు
 జీవిత చరితముల్ చేదోడుగా నిచ్చి
 మహనీయ నీతులన్ మనుతు వీవు
 విజ్ఞానదాయక విమలబోధలచేతఁ
 బ్రజ్ఞా విశేషముల్ పలుకు దీవు
 నవరసమాధురీ నానార్థ కల్పన
 నొప్పుచు నొనంద మొసఁగు దీవు

విశ్వభూగోళమందలి విషయజాల
 మంతయునుగూడ నీయందు నమరి యుండు
 సర్వజనముల హితమ నీ సద్వ్రతమ్ము
 పూతచారిత్ర నికురుంబ! పుస్తకంబ!

సారాసార వివేకమున్ దెలుపు సచ్చారిత్రసంయుక్తుఁడున్
 బారావార గభీరచిత్తుఁడగుచున్ భాసిల్లు సన్నిత్రమున్
 మీటున్ ధర్మము నొక్కొకప్పు డిఁక; నీ మిత్రత్వ మెల్లప్పుడున్
 శారుణ్యంబు నుదారవృత్తిఁ గలుపున్ గల్యాణ మార్గమ్ములన్.

చిత్తము శాంతతన్ విడిచి జీర్ణతనూభవ రోగరాజి నా
 యత్తము గాక మానవుఁడు హా!యని దుఃఖము నొందునప్పుడున్
 పొత్తమ! నీవ యాతనికిఁ బోవని మిత్రమవై హితమ్ము లా
 సత్తిని దెల్పుచుండెదవు సాత్వికవృత్తిని తృప్తి నిచ్చుచున్.

భూతవర్తమానమ్ముల భూత పురుష
 బోధ లన్నియు నీయందుఁ బొందఁగలము
 మూఁడు కాలమ్ములందును ముదము నిచ్చు
 సత్య శివసుందర మృగు సత్తువీవ.

పొత్తమ మిత్రము బంధువు
 పొత్తమ నానార్థదాత బోధకుఁడున్ సం
 పత్తియు బత్తియు జననియుఁ
 బొత్తమ మనవెలుఁగు, సంత, పూజ్యహితుండున్.

* క వి

తెలుఁగు భూమిని నీ పల్కు దివ్యకవిత
 సంఘ సంస్కార లాభముల్ చాటి చెప్పు
 జాతిగరిమంబె లక్ష్యమై యాతతముగఁ
 జేయుచున్నావు సాహితీసేవ సతము.

తేనెలు చిందెడు వాక్కుల
 మానిత జాతీయ వస్తుమహనీయ కృతుల్
 గానము సేయఁగ నందఱు
 ధీనుత! విరచించి తీవు తేజ మ్మెసఁగన్.

నవమంజులాలాప నైపుణ్య మొప్పార
 గురుహిత కృతులను గూర్చినాపు
 కరుణారసాన్విత కమనీయ రచనల
 సస్పృశ్యతా భావ మణఁచినాపు
 మాధుర్య సంపూర్ణ మాన్యశైలి నటించ
 స్త్రీజాతి దళలఁ జిత్రించినాపు
 వర్ణ వర్ణ ద్వేష వాసనాదూర మా
 గుణమె భూషణమంచుఁ గొలిచినాపు

నవ్యకావ్య సుమామోద మవ్యయముగ
 నేల నాలుగుచెఱఁగుల నింపినాపు
 అమలజీవన ! సుకవీశ ! ఆంధ్రపుత్ర
 అందుకొనుమయ్య నాడు జోహారు లివిగొ.

తెలుఁగుల తొంటిపారుషము తేకువ జాఱఁగ వ్యర్థరోషముల్
 బలసె సమాజ మంతయును బాధలఁ జెందుచునుండె నిచ్చలున్
 గలుగదు విద్య తిండియును గప్తము నోర్చెడి పేదవానికిన్
 కలమున వీని దిద్ది కృపఁ గాచెడివారు కవీశులే కదా !

ప్రవిమల మృగు జాతీయ పథమునందు
 మూఁడుకోల్ల తెనుంగులు ముందు నడచి
 స్వీయరాష్ట్రమ్ము సాధించి సేవఁ జేయఁ
 దనరు నీ కృతు లాచంద్రతారకముగ.

చిత్రకారుడు

కుంచె చేబూని మనమునఁ గొంకు మాని
మధురమధురాతి విజ్ఞానమహిత మైన
యెట్టి చిత్రమ్ము నేనియు నిట్టె వ్రాయు
దహహ ! నీ కళాకాళల మృద్భృతమ్ము.

భారతీయ త్యాగపాటవమ్మును దెల్పు
చిత్రమ్ము వ్రాసెదు చెన్నమీఱ
ప్రకృతి సౌందర్య విభాజిత మైనట్టి
చిత్రమ్ము వ్రాసెదు చెన్నమీఱ
సాంధ్యరాగచ్చటాసదమల మైనట్టి
చిత్రమ్ము వ్రాసెదు చెన్నమీఱ
నవరసభంగిమ నైపుణ్యమును జాటు
చిత్రమ్ము వ్రాసెదు చెన్నమీఱ

నెట్టి ఘటనల నేనియుఁ బట్టు విడక
జీవరూపమ్మునం గూర్చి చెలఁగు దీవు
సృష్టికర్తను మఱపించు చిత్రకార !
ఆయురారోగ్య భాగ్యాల నలరు మయ్య !

చిత్రకారుండు కవిశిల్పి నేవఁజేసి
సత్య శివ సుందరమ్ముగ సంఘమునకు
నూత్నభావాలు వెదచల్లి నొవ్వలేని
యభ్యుదయమార్గముఁ జూపి యధిపసింఁడు.

* జన కుండు

కర్మయోగము లక్ష్యమ్ము నిర్మల మగు
చిత్తమందున నేప్రాద్దుఁ జేర్చినావు
భారతాదుల నవరసభరితముగను
బోధచేసితి బహు సభాపూజ లంది.

మంజుల మకరంద మాధుర్య భరితమా
మానసమ్మున మమ్ము మనిపినావు
జీవితాదర్శమ్ముఁ జేర్చింపఁ జాలిన
విద్యులక్ నేర్పితి వేడ్కతనర
ఆత్మప్రబోధమ్ము నశ్రాంతమును దెల్పి
సాంఘిక ధర్మమున్ సలిపి లీవు
తత్త్వవేత్తలలోనఁ దలమానికంబవై
చరియించుచుంటివి సాధువృత్తి

ఆత్మ నిత్య బుద్ధ మ్మని యరసి మదిని
ఘోర రోగ జరాపూర్ణ భూరి కష్ట
ములను బ్రారబ్ధ మంచును మోయుచుంటి
వాది జనకాదులకు సాటి వైతి జనక.

నుందర సత్య శివ మ్మగు
నందఱకున్ మేలు గూర్చు నాతని బ్రతుకే
యెందును జ్ఞానులబోధలఁ
బొందును లాభమ్ము జాతి పుడమిని నెపుడుక.

* 1951 జూలై 31 మంగళవారము ఖర నామ సంవత్సర ఆషాఢ
బహుళ త్రయోదశి రాత్రి 9 గంటలకు జనకులు 'పౌరాణిక' జానీ
మన్వయ్య గారు పరమపదించిరి.

స్వాగతము

దీనుల దుఃఖమ్ము దీర్పంగ సమకట్టి
 సేవలన్ జలుపు సుశీలురార
 అజ్ఞాని జనులకు నక్షరమ్ములు నేర్పి
 జ్ఞానమ్ము నిచ్చు సుజ్ఞానులార
 కామక్రోధాదులన్ గలతఁ జెందనియట్టి
 మనసు కల్గిన ధీర మాన్యులార
 దేశసౌభాగ్యమే దీక్షగా మది నెంచి
 యత్నమ్ము సలిపెడి యమలులార

దయయు సత్యమ్ము వీడని దాతలార
 నిత్యకల్యాణపూర్ణ విసితులార
 సతత సద్గుణ భూషిత స్వాంతులార
 స్వాగతం బయ్య మీ కిదే స్వాగతమ్ము.

వగలు రేయికూడఁ బాయక ధర్మమ్ము
 కర్మ వాక్కు మనసు కలసియుండ
 దేశభాగ్యవృద్ధి దినదినమ్మునఁగూడఁ
 జలుపుచున్న మీకు స్వాగతమ్ము.

జాతీయార్థిక సాంఘికాది సమతా స్వాతంత్ర్య సాహిత్యకృ
 ద్రితుల్ శిల్పకళావిలాసవిలసద్రేఖాది ఘట్టమ్ములన్
 ప్రాతర్వంద్య పవిత్ర మానవకథా భాగమ్ములన్ దెల్పుచున్
 చేతోమోదముఁ గూర్చువారలు సదా సేవ్యుల్గదా ధారణిన్.

పుష్ప వాంఛ

రాజాధిరాజుల రమణీయ కంఠాల

వసీయింప మదియందు వాంఛ లేదు

దేవాలయమ్ముల తిమిరమ్ములోపల

వసీయింప మదియందు వాంఛ లేదు

కాంచనపూజయే కర్తవ్య మనుచోట

వసీయింప మదియందు వాంఛ లేదు

సోమరుల్ కపటంపు జోగు లుండెడిచోట

వసీయింప మదియందు వాంఛ లేదు

ద్వేషరాగమ్ము లున్నట్టి దేశమందు

స్వార్థపూరిత మానవ చయమునందు

సమత లేనట్టి విమతుల సంఘమందు

వాసమున్ జేయ మదిలోన వాంఛ లేదు.

జాతికి సేవలన్ జల్పు భక్తుల తల

నివసింప సతతమ్ము నేను దలఁతు

విజ్ఞాన పాండితి వెలయించు చోటుల

నివసింప సతతమ్ము నేను దలఁతు

అర్తులన్ దనువుచు నామోదములచేత

నివసింప సతతమ్ము నేను దలఁతు

కర్మయోగులు పోవు కాలి బాటలయందు

నివసింప సతతమ్ము నేను దలఁతు

దేశ గౌరవ సంపత్తి దీక్షతోడఁ
 గాచుచుండెడివారల కరములందు
 జాతి సాహిత్య సర్వస్వసదనమందు
 మాన కెప్పుడు నివసింప నేను దలఁతు.

గోరను యశమును సుఖమును
 గోరను రాజ్యంబు నెపుడు గోరను ముక్తిన్
 గోరుదు నార్తుల సేవను
 గోరుదు నా హృదయమందు తోచిహితులన్.

భారత సృష్టి

ఆసేతు కాశ్మీర మైన భూమిం గల
 ప్రజ లెల్లఁ గృషియందుఁ బరిధవిల్ల
 కథియవాడ మొదలు కాకినాడ వఱకు
 దేశంబు వృత్తులఁ దేజరిలఁగ
 కటకంబు మొదలుగా కాన్పూరునందాఁగ
 సేవయే వ్రతముగాఁ జెలఁగుచుండ
 కచ్చిరాజ్యమునుండి *కామరూపముదాఁగ
 స్వస్వధర్మంబులు సాగుచుండ
 దేశహితకార్యనిరతి సందీప్తి నొసగ
 నతులితానంద మంతట నావరింపఁ
 బ్రేమవాహిని మనములఁ బెల్లుగాఁగ
 నవ్య భారతసృష్టికై నడుపు మయ్య.

* అస్సామ

భాషావిభక్తమా భారతదేశానఁ

బ్రాంతభాగము లెల్ల బరఁగవలయు
వలసరాజ్యము లెల్లఁ బరపాలనను వీడి
పరిపూర్ణమా స్వేచ్ఛ వలవలయు
ఏకాధిపత్యంపు ధాకలు నశియింప

సర్వసామ్యము లెస్స సాగవలయు
సంస్థాన రూపముల్ సమసిపోవఁగ నూత్న
జాతీయతావృద్ధి జరుగవలయు

పురనుఖమ్ములు పల్లెలఁ బొడలవలయుఁ
దిండిగింజలు మెండుగాఁ బండవలయు
భిన్న సంస్కృతి మేళన పెరుగవలయు
సాంఘికార్థిక సమతయే సలువవలయు.

మతవైర విరహిత మాన్యప్రజాస్వామ్య
సంపూర్ణరాజ్య సంస్థాపనంబు
కర్షక కార్మిక ఘనబుద్ధి జీవాళి
లసదగణ్యప్రేమ లాలనంబు

దివ్యభాషారాష్ట్ర దీపిత చైతన్య
సముపేత విజ్ఞాన సారకాంతి
సేవాక్రియా సాధుజీవన హృదయస్థ
సంకల్పపోషిత సౌఖ్యరాశి

పొంది భారతవర్షంబు పుడమియందుఁ
గల్గు బానిసదేశాల కష్టములను
దీర్చి విఖ్యాతిచేతను దేజరిల్ల
నవ్యయత్నంబు సేయుఁ డో భవ్యులార.

పాదపము

నీదగు శాఖలన్ వెలయు నీడలయం దతి మోదమందుచున్
స్వాదుఫలమ్మలన్ మెనవి పక్షిగణంబులు సంచరింపఁగా
నాదరమొప్ప వానయును నాతపమున్ సహించి దీక్షమైఁ
బాదపమా ! మదిన్ దలఁతు పావనధర్మము సేవ నెప్పుడున్.

వనముల్ నిండిన గడ్డలోపల సుసంపన్నమ్మలౌ వర్షముల్
ఘనముల్ పిండఁగ మేలినస్యములు వీరన్ బండుచో నెప్పుడున్
జనముల్ పొంగి సమస్త సంపదలచే శాంతి విరాజిల్లుటన్
గనులారం గని సంతసితైదపు లోక శ్రేయమున్ గోరుచున్.

చిలుక

చిలుకా ! యేమిది యాంధ్రభూతలము సుక్షేత్రమ్మలన్ వెల్లియున్
ఫలపూర్ణమ్మలు వృక్షరాజములతో భాసిల్లియున్ దిండికై
పలుకష్టమ్మల నొందుచున్ నిరత మావద్యార్థిలో ముగ్ధుచున్
దొలిప్రాశస్త్యమువీడుచుండెనకటా ! తోచున్ భయంబెంతయున్.

పంజరబంధమున్ విడచి ప్రబ్ధినస్వేచ్ఛను జాతిఁ గూడు నీ
మంజులవర్తనన్ దెలుఁగు మానవసంఘము చూచియున్ బగల్
భంజనసేయకే పరమబాధల నందుచు నుండె నయ్యయో
కుంజమునుండి వీరి కొక కోమలధర్మముఁ దెల్పుమో శుకా.

సంఘవంక్తిని గూర్చుండి సరసమైత్రి
 స్వేచ్ఛఫలముల గుడిచెడి శ్రీ శుకమ్మ!
 విశ్వమానవజాతికి విమల మైన
 సరళమార్గమ్ముఁ జూపుమా స్వాంత మలర..

శ్రీ కృష్ణాష్టమి

అది యొక మంచి పర్వదిన మానుదినంబున సర్వజాతి స
 మృదమున నుట్లు గట్టి బుధమాన్యుని కృష్ణుని మానసమ్మునన్
 బాదలిన భక్తితోఁదలచి పూజ లొనర్తురు కార్యసిద్ధికై
 “వదవద”మంచుఁ బండుగకు బాలురు బాలికలుత్సహింపఁగాన్.

ఈ రోజేకద కృష్ణుఁడీ పుడమిపై నింపార జన్మించి మున్
 కారాగారమునందు మ్రగ్గు జనులన్ గాపాడె గోపాలుఁడై
 క్రూరత్వమ్మున మించు దుష్టజనులన్ గూల్చెన్ మహావీరుఁడై
 కారుణ్యమ్మున గీత పల్కె జగతీకల్యాణ మాసించుచున్.

ఉట్టిలోపలనున్న వస్తువు నుత్సవమ్మునఁ జూచి తా
 మెట్టులైనను దానిఁ బట్టఁగ నెక్కుచుందురు కంబమున్
 బట్టు వీడిన భూమిపైఁబడి పల్మఱున్ దగ నెక్కుచున్
 గట్టి యత్నము సేయుచుందురు కార్యసిద్ధిని గోరుచున్.

భూ త ద య

చలిపందిళ్లను బెట్టుటో జనులకున్ సంసేవలన్ జేయుటో
 నిలయమ్మందును నిల్చి విద్యల సదా నేర్పార బోధించుటో
 కల విజ్ఞానము జాతికిం దెలుపుటో గా కిట్లు వర్తింతురే !
 బలు లంచున్ సవనంబులంచు నెపుడున్ బ్రాణమ్ములన్ దీయుచున్.

శాకమ్ములు సూపమ్ములు
 ప్రాకటముగఁ బెరుఁగుపాలు పరమాన్నమ్ముల్
 గైకొని యాఁకలి నణఁపుఁడు
 కాకర్కము హింస మాని గాంచుఁడు శుభముల్.

బుద్ధ జీసస్సు గాంధుల బోధ లెంచి
 యాత్మ సమదృష్టి వాదమ్ము నరసి మదిని
 జీవ హింసను విడనాడి శీఘ్రముగను
 నవ్య జాతీయ పథమున నడుపుఁ డయ్య.

అయ్యా ! ప్రాణులు భీతిలి
 కుయ్యో ! యని కుందుచుండఁ గూల్చుచు వానిన్
 నెయ్యము సర్వము పోవిడి
 కయ్యములను బెంచుచుండఁ గల్గునె నుఖముల్ !

తెలుగు బిడ్డ

ఆఱని శ్రద్ధన్ జదువుము
 వీరుడవై నిల్వ మయ్య విజ్ఞానమునన్
 సార పరీక్షారణమునఁ
 బే రందఁగదయ్య కీర్తి పింపినలాడన్.

తెనుఁగును జదువుము రక్తిని
 దెనుఁగే నీ మాతృభాష తెలియుము దీనిన్
 దెనుఁగుఁ దనంబును వీడక
 యను వగు వేషంబుతోడ నమరఁగ వలయున్.

మానిత దేశభక్తి నవమంజుల వాక్కుధ శీల సంపదల్
 ధీనుత పాండితీగరిమ, ధీరత, కావ్యకళాసురక్తియున్
 సూక్ష్మత వాక్యసిద్ధియును శోభిలఁజేయుచు నీవు నేర్వమా
 భ్యానముతోడ విద్యల సుచారగుణంబులఁ గార్యసిద్ధికై.

కడఁగి స్వాతంత్ర్యరక్షణ క్రమమునందుఁ
 జటులతర శిక్షణాభ్యాస పటిమచేత
 సాటి యోధులలోపల మేటి వగుచుఁ
 దేజరిల్లమ దేశానఁ దెలుఁగుబిడ్డ.

ఆ సి యా

ఖండము లన్నిట నేష్యా
ఖండంబే మిన్న యగును గరుణాదృష్టిన్
మండన మగు భూమికి నిది
దండి మగలఁ గనుటచేత దాతృతచేతన్.

పూతదయారూపి బుద్ధదేవుం డిట
జన్మించి స్థాపించె సన్మతంబు
ప్రేమావతారుఁడౌ శ్రీ క్రీస్తువరమర్పి
జన్మించి స్థాపించె సన్మతంబు
మహనీయసంస్కర్త మహామదు త్యాగియు
జన్మించి స్థాపించె సన్మతంబు
కర్మ యోగివరుఁడు గాంధీ మహాత్ముండు
జన్మించి స్థాపించె సన్మతంబు

విశ్వమానవజాతికి విమలశాంతి
బోధలిచ్చెను జహ్నురు బుధుఁడు నిచటఁ
దరతరాలకుఁ దఱుగని ధన్యకీర్తిఁ
బొంది భాసించు నాసియా పుడమియందు.

వస్తు మన్నంబు గృహమును వైద్యవిద్య
తెల్లవారికిఁ గలుగంగఁ బెల్లుగాను
సామ్య ధర్మంబు లోకాన సౌఖ్య మీయ
నాసియా యత్నమున్ జేయు ననవరతము.

స మ త

ఆర్థిక సమతయే వచ్చిన
స్వార్థమ్ము నశించి ప్రజకు సౌఖ్యము హెచ్చున్
వ్యర్థ మ్మగు భూసంపద
సార్థక్యము నొందఁజేయ సఫలత గలుగున్.

ధనికు లజ్జర్థతాదానులై పడియుండ
బీదలు తిండికై బాధఁ జెంద
సౌధమ్ము లాకాశ సామీప్యమును బొంద
పేదల గుడిసెలు పెరిగిపోవ
మోజైన వస్త్రాల మురియఁగాఁ గొందఱు
గోచి గుడ్డయు లేక కొంద తేడ్వ
విజ్ఞాను లగువారి వేదిక చెంతనె
యజ్ఞాని దైన్యము లలముకొనఁగ

విప్లవం బేది యావిర్భవించు నొక్కొక్క
జవము జీవము కలిగి యీ జనమునందె
కటకటా! యెట్టి దుఃఖమ్ము కనఁగనయ్యె
సౌఖ్య మిం కెట్టులుండును సమత లేక?

పాఠశాల

విద్యార్జనంజేయ విమలదీక్షలతోడఁ
 బజతెంచుచుండిన బాలురార
 ఉత్సాహ మేప్రొద్దు నుప్పొంగుచుండంగ
 జీవజవములున్న చిన్నలార
 వర్గవర్గక్రూర వైషమ్యములు లేక
 కూర్చితో మెలఁగెడి కుష్టలార
 క్రమశిక్షణమ్మన ఘన మైన వినయాన
 వటలుచుఁ జరియించు వత్సలార

పాఠశాలలో గురువుల పజ్జఁజేరి
 విశ్వకళ్యాణగీతికల్ వెలయునటుల
 సర్వవిద్యలు నేర్వఁడు శ్రద్ధతోడ
 భావిభారత భాగ్యంపుఁ బొరులార.

వీరులు కర్నకుల్ నృపులు విశ్రుతబుద్ధి విరాజితుల్ గుణో
 దారులు శిల్పులున్ ప్రథితదాతలు కాంతలు భక్తగాయకుల్
 గౌరవపాత్రులౌ కవులు కారణజన్ములు శ్రామికాదులున్
 శారదసత్కృపన్ జదివి శాశ్వతకీర్తి గడించి రిచ్చటన్.

శీల విశ్వాసప్రేమముల్ చెలఁగ మధుర
 సత్య వినయాది సద్గుణశాల లైన
 పాఠశాలలె మన బాల బాలికలను
 దీర్చి దిద్దెడు విజ్ఞాన దీపిక లగు.

గు గు వు

మంజులబోధచే మధురభావమ్ములు
 చిత్తమ్ములోపలఁ జేర్చుచుండు
 కార్యశక్తిని బెంచు ఘనుల చరిత్రముల్
 తేట తెల్లంబుగాఁ దెలుపుచుండు
 విజ్ఞానపూరిత విషయజాల మ్మెల్ల
 మనసున కెక్కించు మార్దవమున
 బాల్యమ్మునుండియు బాగుగాఁ దెలియంగఁ
 గర్తవ్య ధర్మముల్ గఱపుచుండు

పారశిక్షణ నిచ్చు సంభాష్యముగను
 దేశభాషాభిమానముల్ దేటపఱుచు
 భావిజీవిత సౌభాగ్య ఫలము నిచ్చు
 కూర్చి బోధించుచుండు సద్గురువరుండు.

సంఘమునయందు మర్యాద సమసిపోయె
 లొచ్చు రాబడి ఖర్చులు హెచ్చు లాయె
 కట్టఁ దిన లేక కన్నులు లొట్టవోయె
 నట్టి దురవస్థ దేశికా ! పట్టె నీకు.

త్రాతవు నీవే విద్యా
 దాతవు మఱి నీవ కావె? ధరణీ వ్రజకున్
 నేతలు నిన్నే మఱచిరి
 పాతక ఘటమెల్ల నిండెఁ బగులక యున్నే?

ఆంధ్రమాత

అమ్మా ! నీదగు బిడ్డలు
కమ్మని స్నేహమ్ము మాని కలహమ్ములతో
నెమ్మనముల నిండించిరి
వమ్ముగ సమయమ్ము పోవ వదలిరి నేవల్.

వచ్చని పంట పొలంబులు
స్వచ్ఛమ్ముగు నట్టిభాష వాసి ఘటింపన్
నిచ్చలు కరుణను జూచుచు
మచ్చలు లేనట్టి బ్రతుకు మా కీయఁగదే.

తెలఁగాణభూమిలోఁ దేనెలు చిందెడు
జానుఁ దెనుఁగు బాస జవము నొసఁగ
రాయలసీమలో రత్నమ్ములను బోలు
ధీర కుమారకుల్ తేజ మొసఁగ
సర్కారు తెనుఁగులు జాతీయతను నిల్ప
విశ్వయత్నమ్ముల వెలయుచుండ
రాష్ట్రేతరాంధ్రులు రంజిల్లు మనముల
నీ పదార్చనయందె నిలిపియుంచ

దివ్య విజ్ఞాన రోచిన్సు దిశలనిండఁ
బుత్రికా పుత్రులెల్లరు పూజనేయ
నిత్యకల్యాణ రాశివై నెగడుమమ్ము
అంచితఖ్యాతి సముపేత ! యాంధ్రమాత !

గతమునందున్న బాగును గాంచి హృదిని
వర్తమానదినమ్ముల పాత్రతఁ గని
సర్వమానవపరిచర్య సలుపుకొనుచు
ఆంధ్ర సంతతి విజ్ఞత నలరుఁగాత.

రాష్ట్రము

జ్ఞానవట్టు వీడకయ పల్కెఱు యత్నము సేయుచున్ గడున్
జ్ఞతనంబునన్ దనదు ధీబల యోగబలమ్ములన్ వ్యథా
జ్ఞములన్నియున్ గడచి కార్యఫలంబు భగీరథుండు చే
జ్ఞనయట్టు లాంధ్రులును బాయక రాష్ట్రము పొందఁగావలెన్.

వేంకటశాస్త్రి కవిస్తోమ పూజ్యుండు
తనువు వీడెనటంచుఁ దల్లడిలుచు
ఏటుకూ ర్కవిసింహ మేగె స్వర్గ మ్మంచు
బుచ్చినుందర కవి పోయెనంచు
వేటూరి జీవమ్ము వీడె నటంచును
కట్టమంచి బుధుండు గిట్టె నంచు
ఆంధ్రుల కలయిక యంతరించె నటంచు
స్వార్థమై యంతట సాగె నంచు

తెలుఁగు సోదరా ! చింతింప ఫలమదేమి !
కార్యభారమ్ము వహియింపఁ గదలిరమ్ము
జాతికెల్లను విజ్ఞాన సరణి నేర్చి
నవ్య జాతీయ పథమున నడుపుమయ్య.

కర్తవ్యము

పాడియం బంటలున్ వివిధ భాసుర శిల్పవిశేష
వాడిగలట్టి ధీరులును బావనవస్తు ఫలాదికంబులున్
గూడ నదీజలమ్ములను గోర్కెలు తీర్చెడి మాతృదేశమున్
బాడువడంగఁజేయుటది పాపపుఁ గృత్యమ యెట్టివానికిన్.

స్వార్థ, మతమాధ్య, కులవైర, సంధిరతము
దీర్ఘతమ మదె వ్యాపించె దిక్కులందు
విమల సందేశకాంతులు విస్తరిల్ల
ఆంధ్ర జనులను మేల్కొల్పుమయ్య వేగ.

కర్తవ్యము

కర్తవ్యము మది మఱవక
వర్తనమును దిద్దుకొనుచు బాధిత ప్రజ వే
యార్తియు రాని విధమ్మున
వర్తించిననాఁడు కలుగు వసుధకు శుభముల్.

విశ్వమానవ మైత్రి విలసిల్లి పుడమిలో
సంగ్రామ విరమణ జరుగువఱకు
ఆహారమేలేక యాత్మహత్యకుఁ బూను
మానవలోకమున్ మనుచువఱకు

ఆధారమేలేని యనద లందఱుగూడ
విద్యాసమగ్రులై వెలయువఱకు
హింస, కాపట్యాది హేయగుణావళి
మలిన కర్మమ్ములు మాన్పువఱకు

సంఘ సంస్కారమంతట జరుగువఱకు
 లలితకళల వికాసంబు కలుగువఱకు
 ధర్మరాజ్యమ్ము సర్వత్ర తనరువఱకు
 వలదు కర్తవ్య ధర్మముల్ వదల వలదు.

క స్త్రీ రు

అనదల్ తిండికిఁ గుందుచున్ మిగులనార్తాలాపముల్ నేయుచో
 మనసారన్ నుఖయింపనోచక జనుల్ హృద్యమ్మునేపట్టుచో
 ఘనమా దుఃఖమునందు బ్రుంగి విధవల్ కస్తీన్ వెలారించుచోఁ
 గనఁగాఁ గన్నులనిండు నీరు మన కీ కష్టమ్ము లెట్లాటునో.

కుంటి గుడ్డి చెవిటి కుములుచు వెతలతో
 దారులలోనిల్చి తల్లడిల్ల
 మొండి ముసలి నడ్డి మూలుచు రైళ్లలో
 మితిలేని రోదనల్ మేళవింప
 క్షయ బొల్లి కుష్ఠ సంకర రోగములచేత
 బాధితు లెందఱో వలవరింప
 ఆధిచే వ్యాధిచే నశ్రాంత మెల్లెడ
 శోకంపు వార్తలే ప్రాకుచుండ
 కంటఁ గన్నీరు గార్చును కఠినుడైన
 శాంతి యింకెట్లు లుండును స్వాంతమందు ?
 పూని ప్రభులయే వీరికిఁ బోషణంబు
 సలుప సమకట్టవలయును శ్రద్ధతోడ.

ధనము జనులకున్న దాతృత్వముండదు
దాత లున్నచోట ధనము లేదు
వరగ రెండు నున్నఁ బనిసేయువారలు
త్యాగరతులు గాక యాఁగుఁ బనులు.

వ యో జ న వి ద్య

ఓటువిలువను గుర్తింపఁ జేటపడఁగ
వయసువచ్చినవారికి నయము మీఱ
విద్యనేర్పుట చదువరి విధి యటంచుఁ
బూని యత్నంబు నలుపుఁడు పూజ్యులార.

పెద్దలు చదువులు నేర్చినఁ
దద్దయు లాభంబుగల్గు ధైర్యము హెచ్చున్
పద్దెము చదువుట వ్రాయుట
యొద్దికతో నేర్వవలయు నొనరఁగ సతమున్.

సేవయె న్రతముగఁ గైకొని
పావన ధర్మముతోడఁ బరులకు విద్యల్
త్రోవలు చూపుఁడు మీ మృదు
భావంబులఁ బ్రేమరసము పైకొనుచుండన్.

గ్రంథాలయోద్యమము

గాడిచర్ల గురుండు గాథదీక్షాదక్ష

నాయకత్వమ్మన నడుపుచుండ
పాతూరి సేవయే పరమార్థమని యెంచి
కార్యదర్శిగనుండి ఘనతగూర్ప
విజ్ఞానా పెద్దలు విశ్వహితార్థులై
దాతృతాగుణమూని దండనుండ
కార్యకర్తలు నిత్య కార్యక్రమంబును
సడలని భక్తితో నలుపుచుండ

విద్య విజ్ఞాన శుభములు వివిధగతుల
సాటి జనులకు నందించుఁ బాటవమున
నాంధ్ర గ్రంథాలయోద్యమం; బతుల శక్తి
పూని సహకార మొసఁగుఁడీ పూజ్యులార.

నూటికిఁ బదిమందియొకద
వాటముగను జదువ వ్రాయవచ్చినవారల్
నేటికినైనను జనులకుఁ
బాటుంబడి నేర్పుఁడయ్య పరమార్థంబుల్.

గాలియు సీరమున్ సతతకాంక్షితముల్ గద జీవకోటి కీ
కాలమునందు విద్యయును గావలె నట్టుల ! సంతత ప్రజా
పాలిత విశ్వభూవలయ పౌరుల హక్కులు రక్షసేయఁగా
జాలమువీడి నేర్పవలె జాతికి దానిని మించు వేడుకన్.

గ్రామ గ్రామమ్మున గ్రంథాలయమ్ములు
 విద్యాలయమ్ములు విస్తరిల్ల
 భవనంబు లన్నింట వయసు పచ్చినవార
 లక్షరాభ్యాసంపు శిక్షనంద
 సంస్కృతి రక్షయు సద్గ్రంథ రచనంబు
 నిర్మాణ కృషియును నేర్పుమీఱ
 మహిళాదిజాతుల మానిత స్వత్వంబు
 విజ్ఞానయాత్రలు వెల్లివిరియ

మూఁడుకోట్ల తెలుంగు సైదోడులార !
 నవ్య సందేశ ధర్మంబు భవ్యఫణితి
 నాచరింపంగఁ జేయుఁడీ యమలులార !
 సుజన మార్గంబు వీడని సూరులార !

గతమునందలి మంచిని గణనచేసి
 వర్తమానమ్ము భావిని బాత్రతగని
 నవ్యసంఘమ్ము నడువంగ నడుముగట్టి
 బాట నిర్మింపవలయును, దేటపడఁగ.

* క వి స మ్మేళ న ము

జాతికి శుభమున్ గూర్చుచు
భ్యాసిని గలిగించునట్టి ఘనుల చరిత్రల్
చేతము లలరఁగ ఛందో
రీతుల లిఖింప వలయు రేవు మాపున్.

కవితాశక్తిని మీరలు
నవభారతసృష్టి జేయ నై కాధ్యములన్
జవము సుజీవము నింపుచు
నవనవరచనమ్ము లిచ్చి నతులను గొనుడి.

సత్య శివ సుంద రమ్మై
యత్యమలం బైన రచన మది యొక్కటియే
నిత్యము యశమున్ గూర్చును
స్త్రుత్యం బగు మోదమిచ్చు సుజనులు మెచ్చన్.

మ హాత్మ ఁ డు

అతం డెప్పుడు సత్యవాద నిరతుం డావంతయున్ వైరమున్
భూతవ్రాతమునందుఁ బూనని మహాపూర్ణాత్ముఁడౌ సిద్ధుఁడున్
జేతం దమ్మిడి లేని యోగియై సౌశీల్యమ్ముచే లోకమున్
జాతీయమ్ముగ దిద్ది గాంధీ పితయై సత్పం గదా సేవలన్.

అదియొక సాంధ్య కాలము మహాత్ముడు శిష్యులఁగూడిభక్తితోఁ బదములు మోపుచున్ వడిగఁ బ్రార్థనకేగుచునుండె నత్తతీన్ బదిలముగాఁగఁ బిస్తలున భర్తయొనర్చిన గుండ్లు ప్రేల్చి దుర్దమునఁజంపెగాడ్చెయనుమానిసిచూర్లుడులోకపూజ్యనిఁ.

బోసు వీరుడు

ధీరుం డాతఁడు దేశభక్తుడు మహాతీవ్రమ్ముగా యత్నముల్ శూరత్వమ్మునఁ జిప్పినాఁడు, జగతిన్ సుశ్లోకుడై భారతి భారమ్ము వదలించె దాన్యతమమున్, భద్రమ్ముసేకూర్పఁగాఁ గారుణ్యాంబుధి బోసుబాబు మనకై కాంక్షించె స్వాతంత్ర్యమున్.

త్యాగము సేవయున్ వలచి ధారణి సర్వము దేశమాతకై జోగివలెన్ దృఢించి వ్రతశుద్ధిని గట్టనహిష్టు భావమే యేగతియందునున్ విడక యీప్సితమార సుభాసుచంద్రుడా మూఁగిన దేశవైరులను ముట్టడివేసెను సాహసమ్ముతో.

అది - ఇది

జననమ్మున్ మరణమ్ము ప్రాణుల కేలన్ సాజమ్ములైయుండినన్ ఘనతన్ జాతికి సేవచేసిన దయాకారుల్ క్షమాశీలురున్ మనమం దెప్పుడు స్వార్థమున్ విడచి సన్తారమ్మునన్ బోవుచున్ మనినన్ వారలు కీర్తిఁగాంచెదరు సుమ్మా యెల్లకాలంబునన్.

వరదలు భూమికంపములు పైకొని ప్రేలెడి యగ్నివర్షతాల్
ఖరకిరణాతవమ్ములును గాఢతమన్సులు దీర్ఘరోగముల్
ధరణిఁ బ్రచండయుద్ధములు దారుణనష్టము లగ్గికాల్పులున్
వరుసగ వచ్చుచుండుటకు వర్తిలు కారణమెద్ది మిత్రమా.

మలయమారుతసేవనమ్మున మానసమ్ములు హాయిగా
నలరుచుండఁగ రైతు లెల్లరు నాదరమ్మునఁ జూచుచున్
పొలము పచ్చనిపైరులం బొలుపొందు చెట్లసమూహమున్
బలము మీఱఁగఁ జేయుచుండిరి పాడి దప్పక సేద్యముల్.

అతుల విషాదసంఘటన లన్నియు సంతముఁ జెందుచుండు భూ
వితతకృథాప్రపూర్ణ హృది వేగమె శాంతత నొందుచుండెడిన్
సతతము భోగులౌ జనులు సౌఖ్యము వీడెద రాతతవృథన్
గతమును మార్చి చూపఁగల కాలమహత్త్వమునెన్న శక్యమే.

మనసున శాంతిలేక పలుమార్గములన్ దపియించుచున్నచోఁ
బనివడి పూని దూరమును భార మటంచు దలంప కెంతయున్
గనులకుఁ బండువున్ జలిపి కార్యము పద్ధతి బోధఁజేయుచున్
జనవునసేమమున్ దెలిపి సల్పుదు మేలును కార్డు మిత్రమా.

కామము క్రోధ మాది యగు కానిగుణమ్ముల నెల్ల వీడియున్
ప్రేమను త్యాగమున్ వలచి వీడిత మానవజాతి సేవకై
సీమముతోఁ గృషిన్ సలిపి నీ పతిపావన రక్తధారలన్
భూమిని గార్చినావు బుధ పూజిత! క్రిస్తుమహత్మ! తెంపునన్.

కొందఱు భోగభాగ్యములకున్ సరదార్లయి కుల్కుచుండఁగాఁ
కొందఱు కూడుగుడ్డలకుఁ గుందుచునుందురు దైన్యరాసులై
మందఱు నొక్క రూపమున హర్షమునొందుచుఁ గానిపింప రీ
పందమ దేల కల్గెనను శంకకు నుత్తర మెవ్వఁడిచ్చునో?

ధనికుల్ కొందఱు సంతతిన్ బడయ కాత్మన్ లెస్స దుఃఖంపగాఁ
బెను సంతానము నీదలేక వగతోఁ బేదల్ విలాపింతు సా
మున కేలోపము లేనివారు చదువన్ బోరార ! విద్యారతుల్
ఘన దారిద్ర్యముచేత నాఁగెదరు లోకంబెంత చిత్రం బహూ!

ప్రాతఃకాలము లేచుచున్ బరిమిత వ్యాయామమున్ జేయుచున్
జేతఃప్రీతిగఁ బుస్తకాధ్యయనమున్ శ్రీమించులేఖ్యాదులన్
జాతీయమృగు వక్తృతామననముల్ స్వానంద మారోగ్యమే
రీతిన్ వీడక సర్వవృద్ధికోటకై రేలుంబవల్ పూనుమా.

భేదము వీసమేనియును విశ్వజనావళియందుఁ జూప కా
హ్లాదముతోడ నెల్లప్రజ నాయయివేళల నేకరించుచున్
వాదము బాధలున్ తనువు వాంఛలు పూర్తిగఁబాపి శాంతి సం
పాదిత సౌఖ్యమున్ నిలిపి వాసి గడింతువు రుద్రభూమిరో.

భారతభూమిలో బహువిధ ధాన్యాల
నొదవించురైతుకు “మొదటి నీటు”
నవ్వవస్తూత్పత్తి భవ్యమ్ముగాఁజేయు
మేటి శార్మికునకు నీటు రెండు

బుద్ధిజీవి ప్రజావృద్ధి గోర్వానికి
 సాటివారలు మెచ్చ నీటు మూఁడు
 విశ్వ కళాకార శాశ్వత హితముకై
 న్యాయయుక్తముగా నాల్వనీటు

కలుగునట్లుగ యత్నమ్ము సలిపి నీవు
 “రైతు కార్మిక” జనరాజ్య రాష్ట్రములను
 స్థాపనమ్మును జేసి యీ జగతియందు
 యశము పొందుము సోదరా ! దిశలు నిండ.

ఆ కాంక్ష

మతమేదైనను మానవుల్ పుడమిపై మాన్యానురాగమ్ములన్
 సతతమ్మున్ వసియించుచున్ గడప సచ్చాంతమ్ముతోఁగాలమున్
 వెతలన్ బాయుచు సర్వదేశములు వేవేగన్ స్వతంత్రమ్ములై
 గతకీర్తుల్ గడియించినిర్భయములై కామ్యార్థముల్ పొందుతన్

హక్కులు బాధ్యతల్ విధులు సంతటఁ దప్పక చెల్లఁగావలెన్
 గ్రక్కున బంజరుల్ కృషిని గామిత ధాన్యము లీయఁగావలెన్
 ఎక్కువ తక్కువల్ విడచి యేకసమాజము చేయఁగావలెన్
 నిక్కుచు నీలుచున్ మనెడి నీచపులేమిని బాపఁగా వలెన్.

ఆంధ్రప్రభ

జాతీయతాపూర్ణ సముదార భాష్యముల్
 జనులకు మితిలేని జాగృతి నిడ
 నవ్యవార్తావళి సవ్యమార్గంబున
 బీదల కష్టముల్ వెల్లడింప
 సంపాదకీయము సరసంపు రచనతో
 విజ్ఞానకాంతుల వెలుగు నీయ
 వ్యాసపీఠమ్ము కావ్యముల నిగ్గులు తేల్చి
 పాండితీ సంపత్తి పంచిపెట్ట

జాతి విజ్ఞానమార్గముల్ చక్క దిద్ది
 తెలుగురాష్ట్ర నిర్మాణంబు కలుగునట్లు
 చెలఁగి యాంధ్రప్రభా ! తెలుసీమలందు
 విపుల సంచారబోధల వెలయు మమ్ము.

సేవ

సేవయె మానవధర్మము
 సేవయె హృదయమ్మ మార్పు, చింతల నణచున్
 సేవయె భారత లక్ష్మ్యము
 సేవయె మన కనుఁగుఁదోడు చింతామణియున్.

ఆశింపక ఫల మించుక
 పాశవిక గుణాళి విడచి పరహితమునకై
 కోశము కాలము విద్యను
 దేశము మెచ్చంగ నిచ్చు ధీరులు ధన్యుల్.

సేవ జీవితసందేశ భావ మిచ్చు
 సేవ ద్వేషమ్ము హరియించుఁ జిత్తమందు
 సేవ యైక్యమ్ముఁ గూర్చును శీఘ్రగుతిని
 సేవ ప్రజలకుఁ జేయని చేత గలదె ?

భారత నారి

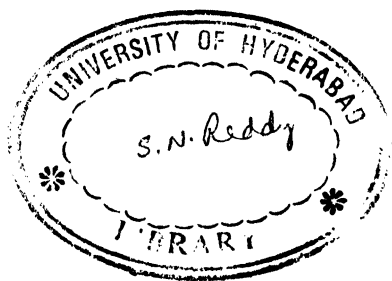
కణముల్ చేసిరి సత్యభామ మొదట రాజీవనేత్రల్ ధృతిన్
దణలాత్రేయియు గార్గియున్ జదివిరాశాస్త్రార్థముల్ భక్తితోఁ
బణమందున్ మనసాధ్వలేఘనముగాఁ బ్రాశస్త్యమున్ గాంచినా
రణమాత్రమ్మును సందియమ్మువల దాయాస్త్రిచరిత్రమ్ములన్.

మానిత మాధురీ భరిత మంజుల శిల్పకళావిశేషమున్
గాన సుధాప్రపూర్ణ కలకంఠవిరాజిత వాక్చమత్కృతిన్
ధ్యానవిలీన మానస పథాంచిత భక్తిగుణానురక్తియున్
బూనుచు మానినీమణులు పోలుదురెందును బూరుషాభితోన్.

సావననేవలన్ బ్రజకు వాంఛిత బోధల నందఁ జేయుచో
దేవత యండ్రు స్త్రీని ధర దివ్యకలాన్విత విజ్ఞు లందఱున్
ప్రొవ సమర్థులై మనలఁ బూర్వ నవీన విశేష విద్యలన్
భావవరంపరన్ వెలుఁగు భామినులందఱు పూజనీయలే.

మాతృభూమి

ఆంధ్ర తమిళముల్ మైసూరు హైద్రబాదు
కేరళ మొరిస్స కూర్గు బీహారు ఢిల్లీ
త్రిపుర భోపాలు మణిపూరు పెపును కచ్చి
మధ్యమోత్తర వింధ్య హిమాచల ప్ర
దేశ భాగముల్ బొంబాయి తేజరిల్ల
పశ్చిమంబైన బెంగాలు పరంగుచుండ
మధ్యభారత మస్సాము మహిమ చూప
వినుత పాంచాల మజ్జీరు వెలుగు లీన
నగ్గలించి రాజస్థాన మలరుచుండ
సార సౌరాష్ట్ర భూమి యశస్సునింప
జమ్ము కాశ్మీరములు మైత్రీ చాటుచుండ
పాటియాల విలాసపూర్ నీటుగుల్క
నండమాను నికోబారు గండుమీఱ
భరత భూమాత లోకానంబరంగుఁగాత.

[illegible]

